

2) при здійсненні переоцінки активів на дату відмови від продажу варто використовувати субрахунок 286, а не рахунок необоротних активів;

3) слід удосконалити положення нормативно-правових актів в частині регулювання операцій з визнання, оцінки, відображення в обліку та звітності НАУП.

Наведені пропозиції щодо уточнення окремих методичних засад обліку НАУП створюють належну основу для налагодження поточного обліку НАУП, здійснення контролю їх наявності та руху, підвищення достовірності інформації щодо операцій з НАУП, зростання ефективності здійснення таких операцій та покращення фінансових результатів діяльності, поліпшення поінформованості керівництва підприємства та зовнішніх користувачів щодо стану активів підприємства та його фінансових показників.

Література

1. Артеменко Н.В., Ширяєва Н.В. Нематеріальні активи: основи бухгалтерського обліку та оцінки // Вісник Харківського політехнічного інституту. – Харків, 2015. – № 25. – С. 94-99.

2. Борисюк О.С. Бухгалтерський облік основних засобів в умовах реформування податкового законодавства // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – Київ, 2011. – № 130. – С. 47-50.

3. Кірей О.С. Облік і контроль необоротних активів в системі управління машинобудівних підприємств : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : [спец.] 08.00.09 «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит (за видами економічної діяльності)» / Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – Київ: МОН, молоді та спорту України, 2012. – 20 с.

4. Кузьома В.В. Проблемні аспекти та напрями удосконалення обліку основних засобів в аграрних підприємствах // Глобальні та національні проблеми економіки. – Миколаїв, 2015. – Вип. 4. – С. 1080-1083.

УДК 657

Яремко І.Й.,

д.е.н., професор, завідувач кафедри обліку та аналізу
Національний університет «Львівська політехніка»

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Наявність повної, об'єктивної та неупередженої інформації про результативність функціонування, фінансово-економічний стан і потенціал розвитку підприємства – базова основа ефективного корпоративного управління в сучасній глобальній економіці. У цьому контексті важливого

значення набула інформація, наведена у публічній звітності суб'єктами ринкової економіки, яка, крім відзначеного, розкриває за визначеними у сучасній практиці критеріями ефективність їхнього функціонування, інвестиційну привабливість, кредитоспроможність тощо. Вимоги користувачів є визначальними по відношенню до якісних характеристик інформації, оскільки саме для забезпечення потреб зовнішніх користувачів формується звітність, яка повинна володіти ознаками якості, сукупна характеристика якої є основним атрибутом публічної фінансової звітності корпорацій. Проте, «використання в якості інформаційного джерела традиційного пакету фінансової звітності в сучасних умовах розвитку світової економіки є недостатнім» [1, с.17].

Чисельні фактори теоретичного і практичного рівня дають підстави стверджувати про необхідність розробки сучасних теорій бухгалтерської звітності, які дадуть змогу пояснити причини і обґрунтувати впровадження нових типів і видів звітності в облікову практику сучасних компаній в умовах глобалізації та постіндустріалізації економіки. Теоретиками і практиками загалом визнається, що формулювання нового формату інституційного середовища, коригування змісту формальних та неформальних інститутів потребують суттєвої адаптації до цих змін фінансової звітності як важливої складової інформаційно-аналітичного інструментарію управління і регулювання фінансово-економічних процесів. Ураховуючи наведене у світогосподарській практиці і, відповідно, в наукових розробках пропонуються чисельні напрямки і концепції розвитку існуючої теорії фінансової звітності; в науковій літературі та аналітичних оглядах наводиться аналіз її нових типів, видів та форматів представлення в практичній діяльності окремих компаній,

Спрямованість такої адаптації науковці розглядають в різних ракурсах, зокрема через доведення інформації в публічній звітності про балансову вартість підприємства до його ринкової оцінки: «основними вимогами до зміни концептуально-методологічних засад обліково-звітної системи розглядає наближення балансової вартості суб'єкта ринкової економіки до його ринкової оцінки, забезпечення можливостей оцінювання ефективності його функціонування за критерієм створеної вартості» [2, с.24]. Такий магістральний напрям адаптації сучасного формату фінансової звітності для потреб внутрішньо корпоративного управління ринків капіталів та інвестицій є домінуючим: «відображення показників вартості у фінансовій звітності перетворює її на важливе джерело інформації для аналізу механізмів управління власним капіталом, оцінки ефективності використання інвестованих ресурсів, визначення рівня одержаної доданої вартості на вкладений капітал, що становить основний інтерес для акціонерів підприємства та його потенційних інвесторів» [1, с.266].

Для таких цілей пропонується використання методів нормалізації і трансформації бухгалтерської звітності. Проте перший не забезпечує врахування окремих генеруючих активів, які можуть мати значний вплив на формування грошових потоків та ринкової вартості підприємства, а другий, що передбачає коригування даних для приведення облікової інформації до єдиних стандартів, містить у собі певну невизначеність – декласифікація статей звітності й внесення у ній коригувань є можливим засобом приведення звітності до вимог IFRS / US GAAP / IAS, але загальноприйнятого стандарту переведення звітності підприємства для відображення його вартісного стану на ринках капіталу та інвестицій не розроблено.

Формування адаптивної для умов постіндустріальної економіки публічної звітності транснаціональних і суспільно значимих національних корпорацій науковці також розглядають через можливості розвитку існуючих принципів і підходів до складання фінансової звітності, зокрема в доповненні її традиційних форм додатковими показниками фінансового і нефінансового характеру про фактори, що впливають на інформаційне розкриття вартості підприємства. Тому, «нова філософія оцінки результатів діяльності сучасних компаній спрямовується на інтеграцію фінансових і нефінансових показників для надання інформації щодо всіх ресурсів, які сприяють отриманню економічних вигод» [3, с.103].

Незважаючи на теоретичну обґрунтованість науковцями різноманітного формату і конфігурації показників, обґрунтування можливостей поєднання формалізованих і неформалізованих показників, методичний арсенал щодо їх афірмації до теперішнього часу не розроблений навіть в теоретизованому плані. Наведені проблеми щодо можливих шляхів адаптації традиційного (стандартизованого) формату фінансової звітності у сучасні вартісні критерії, а також існуючі гострі потреби практики у нового типу формалізованих показниках фінансової звітності актуалізують дослідження у напрямку розробки адекватної для сучасної економіки публічної фінансової звітності корпорацій.

Література

1. Корягін М.В. Бухгалтерський облік у системі управління вартістю підприємства: теоретико-методологічні концепції: монографія / М.В.Корягін. – Львів: ЛКА, 2012. – 380 с.
2. Пилипенко Л.М. Розвиток концепцій побудови системи публічної звітності корпорацій в умовах постіндустріальної економіки: монографія / Л.М. Пилипенко. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2016. – 336 с.
3. Кучеренко Т. Генезис функції і концепцій фінансової звітності в системі управління / Т. Кучеренко // Вісник ТНЕУ, 20889. – №3. – С. 94-104.